

РЕШЕНИЕ

№ 32727

гр. София, 07.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
публично заседание на 06.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **8906**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 46а, ал. 1 от ЗЧБ.

Производството е образувано по жалба на Й. Й., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на Република Турция, [дата на раждане] , съд. адр. [населено място], [улица] срещу заповед № 5364з-3519/31.07.2025 г. на Директора на Дирекция „Миграция“, с която му е аложена принудителна административна мярка „принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци за срок до 6 месеца“, на основание 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ.

Ответникът по жалбата я оспорва изцяло и моли да бъде отхвърлена.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, насочена е срещу акт, който подлежи на обжалване пред административния съд, поради което е допустима и следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на административния акт по чл. 146 от АПК:

Административният акт е издаден от компетентен орган по чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ, в предписаната от закона форма – чл. 44, ал. 10 от ЗЧРБ, поради което е валиден. С него на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка принудителна административна мярка „принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци за срок до 6 месеца“, на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ. Съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност

от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Принудително настаняване се разпорежда и в случаите, когато чужденецът не изпълнява условията на наложените по ал. 5 обезпечителни мерки. Следователно, материално-правните предпоставки за законност на процесната заповед за налагане на ПАМ са наличието на заповед за ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т.т. 2 и 3 от ЗЧРБ, както и установено възпрепятстване изпълнението на заповедта или опасност от укриване. Безспорно по делото е, че на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ – „връщане до страната на произход“ със заповед № ОЧ-17/20.01.2022 г. на Началника на ГПУ-С., която е влязла в сила. С това първата материално-правна предпоставка за налагане на процесната ПАМ е осъществена. Втората материално правна предпоставка, визирана в ч. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, която се сочи в обжалваната заповед, е опасност от укриване. Заповедта мотивира наличието на опасност за укриване с предложение рег. № 5364р-17550 от 31.07.2025 г. на Отдел „Противодействие на незаконната миграция“, в който са изложени факти относно преминаването незаконно на държавната граница от жалбоподателя в посока З. Европа след приключване на производството му пред ДАБ за предоставяне на международна закрила. Съдът приема за основателни мотивите по това предложение, които определят жалбоподателя, като лице, за което има опасност да се укрие и осуети изпълнението на заповедта по чл. 39а, ал. 1, т. 3 от ЗЧРБ. Правилно е определен и продължителността на ПАМ във вр. чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ.

Предвид изложеното до тук, съдът приема, че жалбата е изцяло неоснователна.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответната администрация следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 200 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на Й. Й., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на Република Турция, [дата на раждане] , съд. адр. [населено място], [улица] срещу заповед № 5364з-3519/31.07.2025 г. на Директора на Дирекция „Миграция“, с която му е наложена принудителна административна мярка „принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци за срок до 6 месеца“, на основание 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ.

ОСЪЖДА жалбоподателя Й. Й., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на Република Турция, [дата на раждане] , съд. адр. [населено място], [улица] да заплати на Дирекция „Миграция“ при МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, на осн. чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 200 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.